

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 13.7.2012 r.
C(2012) 4609 final

DECYZJA KOMISJI

z dnia 13.7.2012 r.

**dotycząca wniosku zgłoszonego przez Polskę na podstawie art. 10c ust. 5 dyrektywy
2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu przejściowego przydziału
bezpłatnych uprawnień do emisji na modernizację wytwarzania energii elektrycznej**

Jedynie tekst w języku polskim jest autentyczny

DECYZJA KOMISJI

z dnia 13.7.2012 r.

dotycząca wniosku zgłoszonego przez Polskę na podstawie art. 10c ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji na modernizację wytwarzania energii elektrycznej

Jedynie tekst w języku polskim jest autentyczny

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwany dalej „TFUE”),

uwzględniając dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami do emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE¹ (zwaną dalej „dyrektywą”), w szczególności jej art. 10c,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 10c dyrektywy zezwala kwalifikującym się państwom członkowskim na przejściowe przydzielanie bezpłatnych uprawnień do emisji instalacjom wytwarzającym energię elektryczną.
- (2) Począwszy od roku 2013 przydziału uprawnień do emisji operatorom w sektorze wytwarzania energii elektrycznej dokonuje się w drodze sprzedaży na aukcji. Jednak państwa członkowskie kwalifikujące się do korzystania z możliwości przewidzianej w art. 10c dyrektywy mogą, w celu modernizacji swoich systemów elektroenergetycznych, przejściowo przydzielić bezpłatne uprawnienia takim operatorom w latach 2013–2019. Uprawnienia są odejmowane od liczby uprawnień, jakie dane państwo członkowskie mogłoby w przeciwnym wypadku sprzedać na aukcji zgodnie z art. 10 ust. 2 dyrektywy. Wartość odnośnych uprawnień do emisji przydzielonych bezpłatnie musi być następnie wykorzystana do finansowania inwestycji na dostosowanie i podniesienie standardu infrastruktury, czyste technologie oraz zróżnicowanie koszyka energetycznego i źródeł dostaw.
- (3) Wniosek Polski na podstawie art. 10c ust. 5 dyrektywy został zgłoszony Komisji pismem z dnia 30 września 2011 r., zarejestrowanym w dniu 3 października 2011 r. Po otrzymaniu wniosku Komisja stwierdziła, że jest on niekompletny, i zwróciła się do Polski o dodatkowe informacje. W odpowiedzi na pytania ze strony Komisji Polska przedłożyła dodatkowe odpowiednie informacje w rozumieniu art. 10c ust. 6 dyrektywy – w celu uzupełnienia zgłoszonego planu – pismem z dnia 13 stycznia

¹ Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32, (Dz.U. L 338 z 13.11.2004, s. 18).

2012 r., zarejestrowanym w dniu 16 stycznia 2012 r. Ponadto zgodnie z przesłaną do Komisji wiadomością e-mail z dnia 5 lipca 2012 r. Polska przedłożyła na płycie CD-ROM otrzymanej dnia 6 lipca szereg zmian do swojego wniosku, jak również dodatkowe odpowiednie informacje w rozumieniu art. 10c ust. 6 dyrektywy.

- (4) Wniosek Polski, w tym maksymalna łączna ilość uprawnień (404 647 129) proponowanych do przydziału instalacjom zgodnie z art. 10c w latach 2013-2019, został oceniony na podstawie kryteriów określonych w art. 10c dyrektywy, biorąc pod uwagę komunikat Komisji zatytułowany „Wytyczne w zakresie nieobowiązkowego stosowania art. 10c dyrektywy 2003/87/WE”² (zwany dalej „komunikatem”) oraz decyzję Komisji z dnia 29 marca 2011 r. w sprawie metodologii przejściowego przydziału instalacjom wytwarzającym energię elektryczną bezpłatnych uprawnień do emisji na mocy art. 10c ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE³ (zwaną dalej „decyzją”).
- (5) Zgodnie z art. 10c ust. 1 lit. c) w roku 2006 ponad 30 % energii elektrycznej w Polsce było wytwarzane z paliwa kopalnego jednego rodzaju, a PKB na mieszkańca w cenach rynkowych nie przekroczył 50 % średniego PKB na mieszkańca w cenach rynkowych w Unii. Polska może zatem skorzystać z możliwości przewidzianej w art. 10c dyrektywy.
- (6) Władze polskie przedstawiły wraz z wnioskiem wykaz 145 instalacji wytwarzających energię elektryczną, które, jak twierdzą, były w eksploatacji przed dniem 31 grudnia 2008 r., oraz 31 instalacji wytwarzających energię elektryczną, w odniesieniu do których proces inwestycyjny został fizycznie rozpoczęty przed tym samym terminem.
- (7) W odniesieniu do instalacji, dla których proces inwestycyjny został fizycznie rozpoczęty przed dniem 31 grudnia 2008 r., i które nie zostały wymienione w załącznikach do niniejszej decyzji, władze polskie wykazały, przedstawiając dowody świadczące o tym, że budowę każdej instalacji faktycznie rozpoczęto przed dniem 31 grudnia 2008 r., tak że możliwość otrzymania przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji nie miała wpływu na decyzję inwestycyjną. Komisja uważa zatem, że instalacje, które nie są wymienione w załącznikach do niniejszej decyzji i które uwzględniono w polskim wniosku, kwalifikują się do otrzymania bezpłatnych uprawnień na podstawie art. 10c dyrektywy.
- (8) Natomiast w przypadku instalacji wymienionej w załączniku I do niniejszej decyzji władze polskie nie były w stanie uzasadnić, że spełnia ona kryteria kwalifikowalności zgodnie z art. 10c ust. 1, i w związku z tym nie zostaje ona zaakceptowana.
- (9) Aby kwalifikować się do otrzymywania przydziału bezpłatnych uprawnień na podstawie art. 10c, instalacja wytwarzająca energię elektryczną musiała albo funkcjonować przed dniem 31 grudnia 2008 r., albo związany z nią proces inwestycyjny musiał zostać fizycznie rozpoczęty przed tym samym terminem. Podobnie ponieważ w art. 10c dyrektywy przewiduje się odstępstwo od art. 10a ust. 1-5 dyrektywy, nowe instalacje w rozumieniu art. 3 lit. h) dyrektywy są wyłączone z zakresu przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień. Oznacza to, że żadna instalacja, która uzyskała po raz pierwszy zezwolenie na emisję gazów cieplarnianych

² Dz.U. C 99 z 31.3.2011, s. 3.

³ C(2011) 1983 final.

(zwane dalej „zezwoleniem na emisje gazów cieplarnianych”) po dniu 30 czerwca 2011 r., ani żadna instalacja, którą poddano znacznej rozbudowie po tym samym terminie, w zakresie objętym rozbudową nie może zostać uznana za kwalifikującą się do otrzymania bezpłatnych uprawnień zgodnie z art. 10c. W odniesieniu do instalacji wymienionej w załączniku I z informacji przekazanych przez polskie władze wynika jednak, że zezwolenie na emisję gazów cieplarnianych wydano dopiero dnia 7 lipca 2011 r. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja nie może zatem uznać tej instalacji za kwalifikowalną zgodnie z art. 10c ust. 1.

- (10) W odniesieniu do przydziału uprawnień do emisji zgodnie z art. 10c przydziały uprawnień dla instalacji wymienionych w załączniku II do niniejszej decyzji uznano za niezgodne z przepisami art. 10c ust. 3 oraz art. 1 decyzji. Ponadto przydziały dla instalacji, które nie są wymienione w załącznikach I i II do niniejszej decyzji i którym Polska zamierza przydzielić uprawnienia na podstawie zweryfikowanych emisji, nie są zgodne z art. 3 ust. 1 decyzji. Jest zatem właściwe, aby Komisja wniosła zastrzeżenia wobec tych elementów we wniosku Polski zgodnie z art. 10c dyrektywy.
- (11) Zgodnie z art. 10c ust. 3 dyrektywy przydziały powinny opierać się albo na zweryfikowanych emisjach z lat 2005-2007, albo na wskaźniku sprawności *ex ante*. Zgodnie z art. 1 ust. 1 decyzji do wszystkich kwalifikowalnych instalacji, dla których istnieją zweryfikowane dane dotyczące emisji za lata 2005-2007, stosuje się taką samą metodykę przydziału. Innymi słowy – instalacjom, w przypadku których istnieją dane dotyczące zweryfikowanych emisji za lata 2005-2007, powinno przydzielić się uprawnienia na podstawie tych zweryfikowanych emisji albo na podstawie wskaźnika sprawności *ex ante*. W przypadku braku takich danych przydział może się opierać wyłącznie na wskaźniku sprawności *ex ante*. Jednakże dla każdej instalacji należy stosować tylko jedną metodę przydziału.
- (12) W odniesieniu do przydziałów dla jednostki wymienionej w załączniku II pkt A Polska kwalifikuje tę jednostkę jako „podinstalację” innej instalacji działającej przed dniem 31 grudnia 2008 r. W tym względzie Komisja zauważa, że o ile w dyrektywie jest mowa o rozbudowie istniejącej instalacji, o tyle nie występuje w niej pojęcie podinstalacji. Komisja oceniła zatem szczegółowo, czy „podinstalacja” wymieniona w załączniku II pkt A odnosi się do innej instalacji, o której mowa we wniosku, czy też stanowi ona rzeczywiście odrębną instalację kwalifikującą się do przydziału.
- (13) W odniesieniu do jednostki wymienionej w załączniku II pkt A Komisja zauważa, że Polska przedłożyła dla „podinstalacji” zezwolenie na emisje gazów cieplarnianych zmieniające zezwolenie innej instalacji, która jest wymieniona we wniosku i która otrzymuje przydział uprawnień na podstawie zweryfikowanych emisji. Niezależnie od faktu, iż zgodnie z art. 6 ust. 1 dyrektywy zezwolenie na emisje gazów cieplarnianych może obejmować co najmniej jedną instalację położoną w tym samym miejscu i eksploatowaną przez tego samego operatora, Komisja nie może jednak, w świetle treści zezwolenia na emisje gazów cieplarnianych przedłożonego przez Polskę, wykluczyć, że „podinstalacja” jest częścią innej instalacji, której przydziela się uprawnienia na podstawie zweryfikowanych emisji. Biorąc jednocześnie pod uwagę, że dla każdej instalacji należy stosować tylko jedną metodę przydziału, przydział dla tej jednostki opierający się na wskaźniku jest niemożliwy, jeżeli instalacja, z którą jest związana, otrzymuje przydziały na podstawie zweryfikowanych emisji. Dlatego też Komisja nie może uznać, aby przydział uprawnień dla tej jednostki był zgodny z

wymogami art. 10c ust. 3 dyrektywy oraz art. 1 decyzji, a przydziału uprawnień dla tej jednostki nie można zaakceptować.

- (14) W odniesieniu do przydziałów dla jednostek wymienionych w załączniku II pkt B Polska stwierdziła, że te instalacje – dla których przydział opierał się na wskaźnikach, rozbudowano w okresie po 2007 r. Z powodu tej rozbudowy Polska uważa, że dostępne dane dotyczące zweryfikowanych emisji w okresie 2005-2007 dla każdej z tych instalacji nie stanowią odpowiedniej podstawy dla przydziału uprawnień, ponieważ konfiguracja instalacji uległa od tamtej pory zmianie. W związku z tym Komisja zauważa, że przydziału na podstawie art. 10c dla instalacji, które poddano znacznej rozbudowie po okresie 2005-2007, można zasadniczo dokonać na podstawie wskaźnika sprawności *ex ante*, a nie na podstawie zweryfikowanych emisji w okresie 2005-2007. Jednak dokonując takiego przydziału na podstawie wskaźnika, należy uwzględnić fakt, że nowe instalacje są wyłączone z zakresu art. 10c. Zatem instalacjom, które poddano znacznej rozbudowie po dniu 30 czerwca 2011 r., w zakresie objętym rozbudową nie należy przyznawać bezpłatnych uprawnień na podstawie zweryfikowanych emisji ani na podstawie wskaźników. Jednak na podstawie informacji przedstawionych przez Polskę w odniesieniu do instalacji wymienionych w załączniku II pkt B Komisja nie może wykluczyć, że instalacje wymienione w pkt B wspomnianego załącznika poddano znacznej rozbudowie uzasadniającej przydział na podstawie wskaźników dla instalacji dopiero po dniu 30 czerwca 2011 r. W związku z tym Komisja nie może wykluczyć, że metoda przydziału zastosowana przez władze polskie w przypadku omawianych instalacji prowadzi do przydziału zgodnie z art. 10c – przynajmniej częściowo – dla nowych instalacji, które są jednak wyłączone z zakresu odstępstwa przewidzianego we wspomnianym przepisie. Z tego powodu Komisja nie może uznać, aby przydział uprawnień dla tych instalacji był zgodny z wymogami art. 10c ust. 3 dyrektywy oraz z decyzją, a przydziału uprawnień dla tych instalacji nie można zaakceptować.
- (15) W przypadku gdy instalacja ma otrzymywać uprawnienia do emisji na podstawie zweryfikowanych emisji instalacji kwalifikowalnych w latach 2005-2007, art. 3 ust. 1 decyzji stanowi, że średnia rocznej ilości zweryfikowanych emisji w latach 2005-2007 powinna być dostosowana w celu uwzględnienia wyników każdej instalacji w zakresie emisji, w oparciu o stosunek całkowitych rocznych średnich emisji instalacji kwalifikowalnych w latach 2008-2010 oraz całkowitych średnich rocznych emisji instalacji kwalifikowalnych w latach 2005-2007. To dostosowanie gwarantuje, że indywidualne wyniki dla każdej instalacji w zakresie redukcji emisji w całym okresie 2005–2010, w porównaniu z odpowiednią średnią krajową, będą odzwierciedlone w wielkości bezpłatnych uprawnień przydzielonych każdej z instalacji na podstawie art. 10c dyrektywy, począwszy od roku 2013. W tym względzie Komisja zauważa, że w dokonanych przez Polskę dostosowaniach porównano wyłącznie indywidualne wyniki instalacji w odnośnych okresach, ale nie uwzględniono indywidualnych wyników każdej instalacji w porównaniu ze średnią krajową wyników kwalifikowalnych instalacji w latach 2008-2010. W związku z tym wniosek nie jest zgodny z wymogami art. 3 ust. 1 decyzji w omawianym zakresie. Komisja uważa, że Polska musi przydzielać uprawnienia wszystkim instalacjom, w przypadku których przydziału dokonuje się na podstawie zweryfikowanych emisji instalacji kwalifikowalnych w latach 2005-2007, zgodnie z art. 3 ust. 1 decyzji. Odnośne przydziały nie mogą zatem zostać zaakceptowane.

- (16) Komisja zauważa, że w swoim wniosku Polska wymienia konkretne jednostki jednej instalacji jako osobne instalacje do celów przydziału. Jednakże z odpowiednich zezwoleń na emisje gazów cieplarnianych przedłożonych Komisji wynika, że jednostki te stanowią w rzeczywistości jedną instalację. Zważywszy jednak, że wskazanie tych jednostek oddzielnie we wniosku nie ma wpływu na faktyczną liczbę uprawnień do emisji, które można przydzielić instalacjom, Komisja uważa, że w tym względzie wniosek Polski może zostać przyjęty.
- (17) W ramach planu krajowego Polska zaproponowała inwestycje w zakresie dostosowania i podniesienia standardu infrastruktury, czystych technologii oraz zróżnicowania koszyka energetycznego i źródeł dostaw. Komisja jest jednak zdania, że proponowane inwestycje wymienione w załączniku III nie są zgodne z wymogami art. 10c ust. 1 dyrektywy i w związku z tym nie kwalifikują się do finansowania poprzez wartość uprawnień przydzielanych na podstawie art. 10c.
- (18) Ze względu na tytuł i cel art. 10c dyrektywy inwestycje kwalifikowalne na podstawie tego przepisu muszą być bezpośrednio związane z modernizacją sektora wytwarzania energii elektrycznej. Innymi słowy, w przypadku każdej inwestycji finansowanej przez zyski pochodzące z bezpłatnych uprawnień przydzielanych zgodnie z art. 10c należy wykazać, że rzeczywiście przyczyni się do modernizacji sektora wytwarzania energii elektrycznej. Każda instalacja kwalifikująca się do otrzymywania przydziału bezpłatnych uprawnień na podstawie art. 10c ust. 1 jest zobowiązana do wykorzystania wartości tych uprawnień w celu finansowania takich inwestycji. W związku z tym wymóg modernizacji zawarty w art. 10c nie wyklucza, aby państwo członkowskie przewidziało w swoim planie krajowym dotyczącym inwestycji, że odnoszą się do instalacji, dla których proces inwestycyjny został fizycznie rozpoczęty przed dniem 31 grudnia 2008 r. Jednakże w takim przypadku wymóg modernizacji powoduje, podobnie jak w przypadku instalacji działających przed dniem 31 grudnia 2008 r., że inwestycja przynosi wartość dodaną w zakresie modernizacji sektora wytwarzania energii elektrycznej. W związku z tym Komisja uważa, że wymóg ten nie jest spełniony, jeżeli inwestycja przewidziana w planie krajowym jest identyczna z procesem inwestycyjnym instalacji wytwarzającej energię elektryczną, który faktycznie rozpoczęto przed dniem 31 grudnia 2008 r.
- (19) Zgodnie z odpowiedziami władz polskich na pytania Komisji inwestycje przewidziane w planie krajowym wymienione w załączniku III odnoszą się do instalacji, dla których proces inwestycyjny został fizycznie rozpoczęty przed dniem 31 grudnia 2008 r. Władze polskie nie były w stanie dostarczyć żądanych dowodów potwierdzających, że inwestycje zawarte w planie krajowym wykroczyły poza początkowy plan inwestycyjny, przyczyniając się do modernizacji instalacji. Nie można było zatem ustalić, że inwestycje wymienione w załączniku III nie są identyczne z powiązaniem procesem inwestycyjnym instalacji, który faktycznie rozpoczęto przed dniem 31 grudnia 2008 r., oraz że wnoszą one wartość dodaną, jeśli chodzi o modernizację wytwarzania energii elektrycznej.
- (20) Ponadto sam fakt, że inwestycja dotycząca instalacji, dla której proces inwestycyjny faktycznie rozpoczęto przed dniem 31 grudnia 2008 r., dostarcza nowych mocy wytwórczych energii elektrycznej, nie jest wystarczająca, by spełnić wymóg modernizacji. Artykuł 10c wymaga, aby decyzja, na której opiera się ten proces inwestycyjny, została podjęta bez względu na perspektywę, jakie stwarza art. 10c

dyrektywy. Niezależnie od faktu, że modernizacja sektora wytwarzania energii elektrycznej jest zadaniem o charakterze stałym, a art. 10c nie stanowi tu elementu wyzwalającego, nie można takich inwestycji uznać za wnoszące zazwyczaj wartość dodaną z punktu widzenia modernizacji wytwarzania energii elektrycznej, nawet jeżeli dostarczają one nowych mocy wytwórczych energii elektrycznej.

- (21) Co więcej, jeżeli takie inwestycje miałyby zostać uznane za kwalifikowalne na podstawie art. 10c, nie można byłoby wykluczyć nadmiernych zakłóceń konkurencji. Gdyby zaś perspektywa otrzymania bezpłatnych uprawnień do emisji na podstawie art. 10c miała mieć wpływ na decyzję o zainwestowaniu w nowe moce wytwórcze, decyzja o zainwestowaniu mogłaby nie zostać podjęta bez takiej perspektywy, a wartość uprawnień przydzielonych na podstawie art. 10c byłaby wtedy wykorzystana do finansowania niekonkurencyjnych mocy wytwórczych lub mogłaby prowadzić do nadzwyczajnych zysków.
- (22) W związku z tym, na podstawie informacji przekazanych przez Polskę, Komisja nie może na tym etapie stwierdzić, że inwestycje wymienione w załączniku III do niniejszej decyzji przyczyniają się do modernizacji sektora, jak wymaga tego art. 10c dyrektywy, i nie może zatem uznać tych inwestycji za kwalifikowalne na podstawie wymienionego wyżej artykułu.
- (23) Polska potwierdziła, że wszystkie inwestycje w planie krajowym niewymienione w załączniku III do niniejszej decyzji zostały podjęte począwszy od dnia 25 czerwca 2009 r. lub będą podejmowane w przyszłości. Inwestycje spełniają wymogi art. 10c ust. 1 oraz, w zakresie, w jakim jest to możliwe, są zgodne z zasadami określonymi w pkt 23 komunikatu. Komisja uznała, że kwalifikują się one zatem do finansowania poprzez wartość uprawnień przydzielonych na podstawie art. 10c.
- (24) Ze względu na cel art. 10c dyrektywy, polegający na modernizacji sektora wytwarzania energii elektrycznej, wartość uprawnień przydzielonych na podstawie art. 10c ust. 1 nie może być wykorzystana do zwiększenia mocy produkcji energii elektrycznej w odpowiedzi na rosnący popyt rynkowy. Inwestycje, których celem jest dostosowanie podaży energii elektrycznej do popytu, byłyby realizowane niezależnie od przydziału uprawnień na podstawie art. 10c. W przypadku gdy nowe moce wytwarzania energii elektrycznej są finansowane z wartości przydzielonych bezpłatnie uprawnień do emisji zgodnie z art. 10c ust. 1, wartość dodana w zakresie modernizacji wymagana w art. 10c musi być zagwarantowana poprzez terminowe i proporcjonalne wyłączenie z eksploatacji istniejących, mniej wydajnych mocy produkcji energii elektrycznej. W swoim wniosku Polska potwierdziła, że w przypadku, gdy inwestycja prowadzi do zwiększenia zdolności wytwarzania energii elektrycznej danej instalacji, mniej efektywne moce produkcyjne zostaną wyłączone z eksploatacji gdzie indziej.
- (25) Komisja zbadała również przepisy dotyczące monitorowania i egzekwowania w odniesieniu do zamierzonych inwestycji. W szczególności Polska proponuje przydzielać uprawnienia operatorom wyłącznie po wykazaniu przez nich w sprawozdaniu przedkładanym do dnia 15 lutego każdego roku, w sposób satysfakcjonujący właściwy organ, że inwestycje kwalifikowalne przewidziane w planie krajowym, o wartości równoważnej wartości bezpłatnych uprawnień, zostały faktycznie przeprowadzone w latach ubiegłych. Przydziały będą dokonywane nie

później niż dnia 31 grudnia 2019 r., chyba że plan krajowy przewiduje realizację inwestycji w późniejszym terminie lub że inwestycja została opóźniona. Przydziałów uprawnień nie można dokonać później niż dnia 28 lutego 2020 r. Nieprzydzielone operatorowi uprawnienia, zgodnie z art. 10 ust. 1 i 4 dyrektywy, będą sprzedane na aukcji.

- (26) W celu ustalenia wartości bezpłatnych uprawnień do emisji przyznanych na podstawie art. 10c, Polska stosuje w swoim wniosku metodologię stosowaną do określenia wartości określonych w załączniku VI do komunikatu, indeksowaną do poziomu cen w roku 2010. Wartość przedłożonych inwestycji powinna również zostać wyrażona w cenach z 2010 r.
- (27) Operator, który nie dokonuje inwestycji zawartej w planie krajowym, może jednak otrzymać przydział uprawnień, pod warunkiem że przynajmniej częściowo finansuje inną inwestycję realizowaną przez operatorów systemów przesyłowych PSE lub Gas System Operator, w tym jednostki należące do ich grup kapitałowych, poprzez system obligacji inwestycyjnych. W celu otrzymania przydziału uprawnień będą oni zobowiązani do udokumentowania kosztów poniesionych przez operatorów systemów przesyłowych PSE lub Gas System Operator oraz do zakupu odpowiednich obligacji.
- (28) Mechanizm zaproponowany przez Polskę pozwala na ściśle monitorowanie i skuteczne egzekwowanie planu krajowego oraz gwarantuje, że uprawnienia przydzielone na podstawie art. 10c są jasno odzwierciedlone przez inwestycje w modernizację sektora wytwarzania energii elektrycznej. Inwestycje podlegają właściwemu organowi kontroli i są przedmiotem odpowiednich sprawozdań przedkładanych Komisji zgodnie z art. 10c ust. 1 i 4. W związku z tym Komisja uważa, że przedmiotowy mechanizm jest wystarczający do zapewnienia właściwego wykonania inwestycji w planie krajowym.
- (29) Bez uszczerbku dla tego co określono powyżej, Komisja jest zdania, że przydział bezpłatnych uprawnień proponowany we wniosku przez Polskę nie prowadzi do nadmiernych zakłóceń konkurencji w rozumieniu art. 10c ust. 5 lit. e) dyrektywy, jako że jest on zgodny w szczególności z pkt 11, 44 i 58 komunikatu. Komisja uznaje jednocześnie, że przydział bezpłatnych uprawnień dla instalacji wytwarzających energię elektryczną oraz finansowanie odpowiednich inwestycji stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, którą Polska zgłosi Komisji w celu jej zatwierdzenia zgodnie z wymogiem zgłaszania przewidzianym w art. 108 ust. 3 TFUE. Polska nie może zatem wdrożyć proponowanych środków pomocowych do momentu, w którym Komisja przyjmie ostateczną decyzję co do zgodności odnośnej pomocy państwa ze wspólnym rynkiem.
- (30) Mechanizm określony we wniosku musi być wdrożony zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE oraz z innymi stosownymi przepisami prawa unijnego, w tym z dyrektywą 2001/42/WE. Polska może zgodnie z art. 10c ust. 2 dyrektywy zmniejszyć całkowity tymczasowy bezpłatny przydział, o którym mowa we wniosku, lub podjąć decyzję o przyznaniu przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień na podstawie art. 10c dyrektywy na okres krótszy niż lata 2013-2019, pod warunkiem, że nie spowoduje to niezgodności z dyrektywą ani innym przepisem prawa unijnego. Mechanizm ten nie narusza środków podjętych zgodnie z prawem unijnym na poziomie krajowym w odniesieniu do krajowej polityki energetycznej, ani nie narusza

prawa państw członkowskich do określania warunków wykorzystywania swoich zasobów energetycznych, ich wyboru między różnymi źródłami energii i ogólnej struktury ich zaopatrzenia w energię,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Nie wnosi się zastrzeżeń w odniesieniu do wniosku Polski zgłoszonego na podstawie art. 10c ust. 5 dyrektywy w celu przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień na modernizację wytwarzania energii elektrycznej, pod warunkiem że:
 - Polska nie przydziela bezpłatnych uprawnień na podstawie art. 10c ust. 1 dyrektywy instalacjom wymienionym w załączniku I i II;
 - bez uszczerbku dla ustępu drugiego akapit pierwszy i trzeci, Polska nie przydziela operatorom bezpłatnych uprawnień zgodnie z art. 10c ust. 1 dyrektywy na podstawie zweryfikowanych emisji zgodnie z art. 3 ust. 1 decyzji, jeżeli dostosowanie przydziału jest niekompletne, tzn. jeżeli nie uwzględniono w nim indywidualnych wyników każdej instalacji w porównaniu z całkowitymi średnimi rocznymi emisjami kwalifikowalnych instalacji w latach 2008-2010; oraz
 - Polska wyłącza inwestycje wymienione w załączniku III ze swojego planu krajowego.
2. Nie wnosi się zastrzeżeń, jeżeli Polska zmieni przydział uprawnień dla poszczególnych instalacji wymienionych w swoim wniosku, ale niewymienionych w załączniku I ani II oraz jeżeli przydzieli bezpłatne uprawnienia na podstawie art. 10c ust. 1 dyrektywy operatorom, o których mowa w akapicie pierwszym tiret drugie, na podstawie zweryfikowanych emisji, o ile zmiana ta polega na wprowadzeniu pełnego dostosowania w odniesieniu do uprawnień przydzielonych operatorom w celu uwzględnienia indywidualnych wyników każdej instalacji w porównaniu z całkowitymi średnimi rocznymi emisjami kwalifikowalnych instalacji w latach 2008-2010, zgodnie z art. 3 ust. 1 decyzji.

Nie wnosi się zastrzeżeń, jeżeli Polska zmieni przydział uprawnień dla poszczególnych instalacji wymienionych w swoim wniosku, ale niewymienionych w załączniku I ani II, o ile zmiana ta polega na redystrybucji całkowitej liczby uprawnień określonych we wniosku, przy zastosowaniu tej samej metodyki przydziału uprawnień jak we wniosku Polski.

Nie wnosi się zastrzeżeń, jeżeli Polska zmieni przydział uprawnień dla poszczególnych instalacji wymienionych w swoim wniosku i w załączniku II pkt B, o ile zmiana ta polega na wyłączeniu z przydziału każdej rozbudowy instalacji po dniu 30 czerwca 2011 r. Jeżeli powoduje to przydział dla instalacji na podstawie zweryfikowanych emisji zgodnie z art. 1 i 3 decyzji, taka zmiana podlega przepisom ust. 1 tiret drugie.

Każda taka zmiana musi być zgłoszona Komisji tak szybko, jak to możliwe, a w każdym razie nie później niż dnia 1 stycznia 2013 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Rzeczypospolitej Polskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13.7.2012 r.

W imieniu Komisji
Connie HEDEGAARD
Członek Komisji

ODPIS UWIERZYTELNIONY
W imieniu Sekretarza Generalnego

Jordi AYET PUIGARNAU
Dyrektor Kancelarii

ZAŁĄCZNIK I

Numer instalacji podany we wniosku Polski
zgodnie z art. 10c ust. 5 dyrektywy

PL-197

ZAŁACZNIK II

Punkt A

Numer jednostki podany we wniosku Polski zgodnie z art. 10c ust. 5 dyrektywy
--

PL-180

Punkt B

Numer jednostki podany we wniosku Polski zgodnie z art. 10c ust. 5 dyrektywy
--

PL-183

PL-187

PL-194

PL-196

Załącznik III

Numer inwestycji podany we wniosku Polski zgodnie z art. 10c ust. 5 dyrektywy
PL-\$-0017
PL-\$-0018
PL-\$-0025
PL-\$-0026
PL-\$-0034
PL-\$-0042
PL-\$-0047
PL-\$-0048
PL-\$-0049
PL-\$-0050
PL-\$-0051
PL-\$-0052
PL-\$-0065
PL-\$-0087
PL-\$-0098
PL-\$-0099
PL-\$-0100
PL-\$-0108
PL-\$-0114
PL-\$-0126
PL-\$-0127
PL-\$-0131
PL-\$-0133
PL-\$-0148
PL-\$-0171
PL-\$-0172
PL-\$-0180
PL-\$-0200
PL-\$-0274
PL-\$-0352